

รายงานผลการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอก
ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามภารกิจ

ปี พ.ศ. 2566

สกลนครพัฒนศึกษา

โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา ได้จัดทำรายงานผลการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามภารกิจ ปี พ.ศ. 2566 ซึ่งประกอบด้วย ประเด็นหรือเรื่องในการมีส่วนร่วม สรุปข้อมูลของผู้มีส่วนร่วม ผลจากการมีส่วนร่วม และการนำผลจากการมีส่วนร่วมไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน เพื่อเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจศึกษารายงานผลนี้

รายงานผลการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามภารกิจ ปี พ.ศ. 2566 โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา จะส่งผลให้ประโยชน์เกิดขึ้นกับนักเรียน ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ภาควิชา เครือข่าย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา

รายงานผลการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา

รายงานประชุมผู้ปกครอง
ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

บทที่ ๑
บทนำ

๑. ความสำคัญและความเป็นมา

การจัดการศึกษาให้แก่นักเรียน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาให้นักเรียนได้รับการพัฒนา ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ ซึ่งโรงเรียนสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โรงเรียนก็สามารถสร้างเสริมให้นักเรียนได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ และมีทักษะด้านต่างๆ รวมทั้งการสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีนั้น โรงเรียนได้ตระหนักว่า โรงเรียนไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง ถ้าขาดการประสานงานและช่วยเหลือจากชุมชนและผู้ปกครอง เพราะผู้ปกครองมีส่วนในการอบรมดูแลนักเรียนซึ่งเป็นบุตรหลานของตนเอง ในขณะที่เมื่อเด็กอยู่กับครอบครัว โรงเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการประสานงาน ติดต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูล อันเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนให้เป็นคนเก่ง เป็นคนดี และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งโรงเรียนและผู้ปกครองจะได้มีโอกาสเพิ่มความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ซึ่งจะยังประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนทั้งที่เป็นลูกศิษย์และลูกหลาน ให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่

ปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ประกาศพันธะสัญญาข้อตกลงให้เป็นปีแห่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษาเห็นความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการจัดดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน แก้ไข ปัญหาการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามแผนนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการดำเนินงานระบบดูแลนักเรียน ดังนั้น โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษาจึงได้จัด “ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖” ขึ้น เพื่อให้ทางโรงเรียนได้ประสานความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้านและโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้รู้จักและเข้าใจนักเรียนในความรับผิดชอบรายชั้นเรียน เป็นรายบุคคล สามารถคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มปัญหาได้

๒.๒ เพื่อให้ครูสามารถวิเคราะห์ปัญหาและค้นหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา

๒.๓ เพื่อให้มีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียน สามารถป้องกัน วิเคราะห์ แก้ปัญหา สามารถสต่อและให้คำปรึกษานักเรียนได้

๒.๔ เพื่อเป็นแนวทางในการนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๓. ขอบเขตของการศึกษา

๓.๑ เป้าหมาย

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖ โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๒,๐๔๖ คน

๓.๒ สถานที่ดำเนินโครงการ

หอประชุมโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา

๓.๓ ระยะเวลาดำเนินโครงการ

วันเสาร์ที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.

๔. ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง/ครู / นักเรียนที่มีต่อการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน รูปแบบการศึกษาครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผลที่ได้จะใช้เป็นข้อสรุปกับโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษาเท่านั้น

๕. นิยามศัพท์เฉพาะ

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาโดยวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

๖. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๖.๑ ผลลัพธ์

๖.๑.๑ ได้ทราบความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

๖.๑.๒ ผู้ปกครองนักเรียนและโรงเรียนได้ร่วมมือกันในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๖.๑.๓ นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา หรือทุกคนได้รับการเยี่ยมบ้านจากครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และครูที่ปรึกษา ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ปัญหา อุปสรรคร่วมกัน นำไปสู่การแก้ปัญหาของนักเรียนที่ถูกต้อง

๖.๑.๔ นักเรียนโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา ม.๑-๖ ได้เข้ารับการอบรม ได้รับความรู้ด้านวินัย กฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติของงานกิจการนักเรียน และด้านวิชาการ

๖.๒ ผลผลิต

๖.๒.๑ ผู้ปกครองนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมทุกคนมีความเข้าใจในนโยบายและแนวปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบของทางโรงเรียนและสามารถประสานงานกันได้อย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ

๖.๒.๒ นักเรียนโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติด้านต่างๆ ของนักเรียนโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา

๖.๓ ผลกระทบ (ด้านบวก)

๖.๓.๑ ผู้บริหาร คณะครู และผู้ปกครองได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการร่วมกันดูแลนักเรียนในปกครองและร่วมมือกันในการพัฒนาการศึกษาของนักเรียนและโรงเรียน

๖.๓.๒ ครูและนักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน เกิดความรักความศรัทธาต่อสถาบันการศึกษาของตน

บทที่ ๒

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่ช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยผ่านกระบวนการของการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานที่ ๑ ที่ให้โรงเรียนมีการบริหารและการจัดการอย่างเป็นระบบ มาตรฐานที่ ๔ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มาตรฐานที่ ๗ ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนในการจัดและพัฒนาการศึกษา

ดังนั้น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นระบบที่สามารถดำเนินการ เพื่อรับการประกันคุณภาพได้ ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านปัจจัย ด้านผลผลิตและด้านกระบวนการ

โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา จึงตระหนักถึงความสำคัญที่จะต้องมียุทธศาสตร์การดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้มีกระบวนการทำงานเป็นระบบมีความชัดเจนมีการประสานความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน รวมทั้งวิธีการ กิจกรรมและเครื่องมือต่างๆ ที่มีคุณภาพ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จโดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงาน ดังนี้

๑. มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกันเนื่องจากแต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคล ดังนั้น การยึดนักเรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาเพื่อดูแลช่วยเหลือ ทั้ง ด้านการป้องกัน แก้ปัญหา หรือการส่งเสริมจึงเป็นสิ่งจำเป็น

๒. ความสำเร็จของงาน ต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ทั้งการร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะ เป็นบุคลากรโรงเรียนในทุกระดับ ผู้ปกครอง หรือชุมชน

๒.๑ วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑. เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ

๒. เพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือชุมชนมีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบหรือรับการประเมินได้

๓. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองนักเรียน

๔. เพื่อได้แก้ไข ติดตาม พฤติกรรมนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

๕. เพื่อได้รู้ข้อมูลที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน

๒.๒ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้ติดต่อประสานสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน

๒. ได้ข้อมูลของนักเรียนเพื่อนำมาศึกษาและวิเคราะห์อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่างๆ

๓. นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ทั้งจากทางโรงเรียนและทางบ้าน

๔. สามารถที่จะเป็นการป้องปรามเหตุที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

๒.๓ ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑. ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย ตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินงาน หรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

๒. ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนัก ในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน

๓. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะ ต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะ อย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด

๔. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงานโดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน

๕. การอบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้แก่ครูที่ปรึกษา / ครูประจำชั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเรื่องทักษะการปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน โรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

๒.๔ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ความหมาย

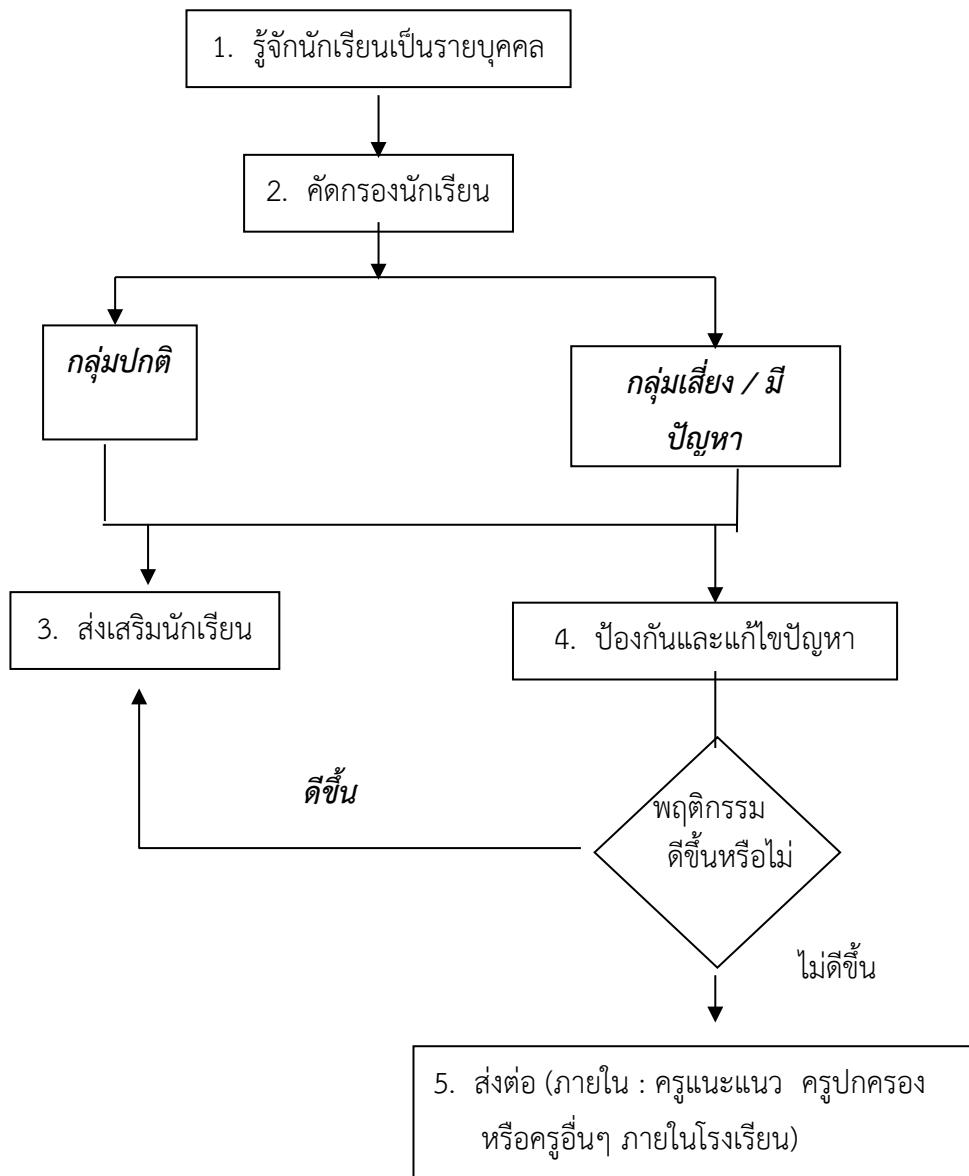
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าวและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน

การดูแลช่วยเหลือ หมายรวมถึง การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยมี วิธีการและเครื่องมือสำหรับครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนา นักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเน้นให้นักเรียนเป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุขในการดำรงชีวิต

องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบสำคัญ คือ

๑. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
๒. การคัดกรองนักเรียน
๓. การส่งเสริมนักเรียน
๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
๕. การส่งต่อ

แผนภูมิ กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๓. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ความพึงพอใจ

๓.๑ ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้และความสำเร็จของการศึกษาที่ส่งผลให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าความหมายของความพึงพอใจ จากนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Wallerstein (๑๙๗๑, อ้างถึงใน วาสนา จันทอรุไร, ๒๕๔๖, หน้า ๑๕) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย และอธิบายว่า ความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และสามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้คนเกิดความพึงพอใจ จะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจนั้น

Good (๑๙๗๓, p.๓๒๐) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพคุณภาพหรือระดับความพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ทำอยู่

อุบลลักษณ์ ไชยชนะ (๒๕๔๓, หน้า ๓๖) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกทัศนคติที่เป็นไปตามความคาดหวัง ที่จะทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ยิ่งขึ้น

ทรงสมร คชเลิศ (๒๕๔๓, หน้า ๑๒) ได้สรุปความพึงพอใจว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล

วาสนา จันทอรุโร (๒๕๔๖, หน้า ๑๕) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดี ที่เกิดจากการสัมผัส การรับรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ ยอมรับ เป็นไปตามที่คาดหวังที่ทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ประภาส เกตุแก้ว (๒๕๔๖, หน้า ๑๒) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ จากการได้รับการตอบสนองความต้องการซึ่งแสดงออกมาทางพฤติกรรมซึ่งสังเกตได้จาก สายตา คำพูดและการแสดงออกทางพฤติกรรม

พัลลภ คงนุรัตน์ (๒๕๔๗, หน้า ๓๔) ได้สรุปความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด ความเชื่อที่มีแนวโน้มที่แสดงออกของพฤติกรรม ต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเจริญงอกงามในทุก ด้านของแต่ละบุคคลอาจเป็นทางด้านบวกหรือทางด้านลบของพฤติกรรมนั้น ๆ

สถาพร ดิยง (๒๕๔๘, หน้า ๙) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือความโน้มเอียงของความรู้สึกของนักศึกษาครูที่รู้สึกชอบหรือไม่ ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีการเรียนแบบ ร่วมมือ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการดำเนินการสอน ด้านการอำนวยความสะดวกและด้านการประเมินผล โดยใช้แบบวัดที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ๕ ระดับ ตั้งแต่ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ระดับมากที่สุดจนถึงความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนระดับน้อยที่สุด

วิไล รัตนพลที (๒๕๔๘, หน้า ๓๔) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจ ประทับใจ จากการได้รับการตอบสนองตามความต้องการและมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จ ซึ่งจะแสดงออกมาทางพฤติกรรม โดยสังเกตได้จากสายตา คำพูดและการแสดงออกทางพฤติกรรม

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือทัศนคติที่ดีมีต่อสิ่งที่ทำอยู่ หรือระดับความพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ที่ปรากฏออกมาทางพฤติกรรม และเป็นส่วนสำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล

๓.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

มีการศึกษาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างสภาพทางจิตใจกับผลการเรียนที่น่าสนใจจุดหนึ่งคือ การสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่เด็กทุกคน ซึ่งเรื่องนี้มีผู้ให้แนวคิดไว้หลายแนวคิด ดังนี้

Whitehead (๑๙๖๗, อ้างถึงใน พัลลภ คงนุรัตน์, ๒๕๔๗, หน้า ๓๔-๓๗) กล่าวถึงการสร้างความพอใจ และขั้นตอนของการพัฒนามี ๓ ขั้นตอน คือ จุดยืน จุดแย้ง และจุดปรับ ซึ่ง Whitehead เรียกชื่อใหม่เพื่อใช้ในการศึกษาว่า การสร้างความพอใจ การทำความกระจ่าง และการนำไปใช้ในการเรียนรู้ใด ๆ ควรเป็นไปตาม ๓ จังหวะ คือ

(๑) การสร้างความพอใจ-นักเรียนรับสิ่งใหม่ ๆ มีความตื่นเต้น พอใจในการได้พบและเก็บสิ่งใหม่

(๒) การทำความกระจ่าง-มีการจัดระบบระเบียบ ให้คำจำกัดความ มีการกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน

(๓) การนำไปใช้-นำสิ่งใหม่ที่มาไปจัดสิ่งใหม่ที่จะได้พบต่อไปเกิดความตื่นเต้นที่จะเอาไปจัดสิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามา

Whitehead กล่าวถึงการสร้างภูมิปัญญาในระบบการศึกษาว่า ได้ปฏิบัติกันอย่างผิดพลาดมาตลอด โดยการใช้วิธีการฝึกทักษะอย่างง่าย ๆ ธรรมดา ๆ แล้วคาดเอาไว้จะทำให้เกิดภูมิปัญญาได้ ถนนที่มุ่งสู่การเกิดภูมิปัญญามีสายเดียว คือ เสรีภาพในการแสดงความรู้ และถนนที่มุ่งสู่ความรู้มีสายเดียวเช่นกัน คือ วิทยาการที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ ดังนั้น เสรีภาพและวิทยาการ เป็นสาระสำคัญสองประการของการศึกษา ประกอบเป็นวงจรการศึกษา ๓ จังหวะ คือ เสรีภาพ - วิทยาการ - เสรีภาพ ซึ่งเสรีภาพในจังหวะแรกก็คือ ขั้นตอนของการสร้างความพอใจ วิทยาการในจังหวะที่สองคือ ขั้นทำความกระจ่าง และเสรีภาพในช่วงสุดท้ายคือ ขั้นการนำไปใช้ วงจรเหล่านี้ไม่ได้มีวงจรเดียวแต่มีลักษณะเป็นวงจรซ้อนวงจร วงจรหนึ่งเปรียบได้กับเซลล์หนึ่งหน่วย และขั้นตอนการพัฒนาย่างสมบูรณ์มันก็คือ โครงสร้างอินทรีย์ของเซลล์เหล่านั้น เช่นเดียวกับวงจรเวลาที่มียังเวลาประจำวัน ประจำสัปดาห์ ประจำเดือน ประจำปี ประจำฤดู เป็นต้น วงจรของบุคคลตามช่วงอายุจะเป็นระดับดังนี้

(๑) ตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ ๑๓ หรือ ๑๔ เป็นขั้นของความพอใจ

(๒) ช่วงอายุ ๑๔ - ๑๘ ปี เป็นขั้นของการค้นหาทำความเข้าใจ

(๓) อายุ ๑๘ ปีขึ้นไป เป็นขั้นของการนำไปใช้

นอกจากนี้วิทยาการทั้งหลายในแขนงต่าง ๆ ก็มีวงจรของการพัฒนาและระดับของการพัฒนาการเหล่านี้เช่นกัน

สิ่งที่ Whitehead ต้องการย้ำในเรื่องนี้คือ ความรู้ที่ต่างแขนงวิชา การเรียนที่ต่างวิธีการ ควรให้นักเรียนเมื่อถึงเวลาอันสมควร และเมื่อนักเรียนมีพัฒนาการทางสมองอยู่ในขั้นเหมาะสมหลักการนี้เป็นที่ทราบกันทั่วไปอยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการถือปฏิบัติโดยคำนึงถึงจิตวิทยาในการดำเนินการทางการศึกษา เรื่องทั้งหมดนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่เพียงหลักการไม่ได้หยิบยกขึ้นมาอภิปราย เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างจริงจังและถูกต้อง ความล้มเหลวของการศึกษาเกิดขึ้นจากการใช้จังหวะการศึกษาของเสรีภาพในช่วงแรก การละเลยหรือขาดประสบการณ์ในช่วงนี้ ผลดีสูงสุดที่เกิดขึ้นคือ ความรู้ที่ไร้พลังและไร้ความคิดริเริ่ม ผลเสียหายสูงสุดที่จะเกิดขึ้นคือ ความรังเกียจไม่ยอมรับความคิดเห็น และนำไปสู่การไร้ความรู้ในที่สุด

การพัฒนาคุณลักษณะใดๆ ตามวิถีทางธรรมชาติ ควรต้องสร้างกิจกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในตัวมันเอง เพราะความพอใจจะทำให้คนมีการพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม ส่วนความเจ็บปวดแม้จะทำให้เกิดการตอบสนองแต่ก็ไม่ทำให้คนพอใจ Whitehead สรุปในที่สุดว่า ในการสร้างพลังความคิดไม่มีอะไรมากกว่า สภาพจิตใจที่มีความพึงพอใจในขณะที่ทำกิจกรรมสำหรับการศึกษาด้านเชาว์ปัญญานั้น เสรีภาพเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความคิดที่มีพลังและความคิดริเริ่มใหม่ๆ

เสรีภาพเป็นบ่อเกิดความพึงพอใจในการเรียน ดังนั้น เสรีภาพในการเรียนจึงเป็นการสร้างความพอใจในการเรียน ความพอใจทำให้คนมีพัฒนาการในตนเอง Whitehead (๑๙๖๗, อ้างถึงใน วาสนา จันทโร, ๒๕๕๖, หน้า ๑๗) กล่าวว่า วิธีการของการให้เสรีภาพในการเรียนเป็นเรื่องที่กำหนดขอบเขตในเนื้อหาได้ยาก แต่ความหมายกว้าง ๆ โดยทั่วไป คือ การให้นักเรียนมีโอกาสเลือกตัดสินใจด้วยตนเองและเพื่อตนเอง เป็นการควบคุมที่ผู้ถูกควบคุมไม่รู้ตัว ดังนั้นแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนบางประการสำหรับการจัดการศึกษาคือ

การจัดให้มีวิชาเลือกหลายวิชา หรือจัดให้มีหัวข้อเนื้อหาหลายเรื่องในวิชาเดียวกัน หรือมีแนวทางการเรียนหลายแนวทางในเรื่องเดียวกัน เป็นต้น

เรื่องเสรีภาพกับการเรียนนี้ บุคคลอีกผู้หนึ่งที่ควรกล่าวถึงคือ นักจิตวิทยามนุษยศาสตร์ผู้เริ่มวิธีบำบัดคนไข้ทางจิตแบบยึดคนไข้เป็นศูนย์กลาง และใช้วิธีการบำบัดบนรากฐาน การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์ ทำให้คนไข้รู้สึกสบายใจและเป็นอิสระพอที่จะเข้าใจพื้นฐาน แบบแผนชีวิตของตนเอง และสามารถค้นหาทางเลือกของการคิด รู้สึก และกระทำสิ่งที่เป็ประโยชน์หรือความสุขแก่ตัวเองได้มากที่สุด

Rogers โยงหลักการนี้เข้ามาสู่แนวปฏิบัติทางการศึกษา รูปแบบการศึกษาที่พึงปรารถนาตามทัศนะของเขา ต้องสามารถนำนักเรียนไปสู่ความเป็นบุคคลที่มีสัจการแห่งตน สามารถทำให้บุคคลมีความอยากรู้ อยากรูเห็นด้วยจิตใจที่เป็นอิสระได้เลือกทางเดินใหม่ตาม

ความสนใจของตนเองได้ และตระหนักได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างล้วนอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนแปลง รูปแบบการศึกษาที่เอื้อต่อเป้าหมายดังกล่าว Rogers เรียกว่าเรียนรู้แบบประสบการณ์

การเรียนรู้แบบประสบการณ์ของ Rogers มีความเชื่อพื้นฐาน ๕ ประการคือ

(๑) มนุษย์มีศักยภาพตามธรรมชาติสำหรับการเรียนรู้ เว้นแต่ว่ามีภาวะบางอย่างมาขัดขวางความต้องการของเขา

(๒) การบีบบังคับและการยึดเหนี่ยวตราบดัดสิ่งให้แก่เด็กนั้น ในที่สุดเด็กแต่ละคนคงจะเหลือแต่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนเองเท่านั้น

(๓) การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในบุคลิกลักษณะของบุคคล จะเกิดขึ้นจากบรรยากาศที่สนับสนุนทางด้านอารมณ์มากกว่าการบังคับจากภายนอก

(๔) การเรียนรู้ “กระบวนการของการเรียน” เป็นสิ่งที่มีประโยชน์กว่า เพราะเป็นการเปิดรับประสบการณ์ใหม่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา

(๕) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้นั้น นักเรียนต้องมีบทบาทสำคัญในการร่วมตัดสินใจตลอดกระบวนการของการศึกษา

หลักการสำคัญของการเรียนรู้แบบประสบการณ์คือ การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์ และสติปัญญา นอกจากนี้เขาได้ผสมผสานแนวคิดของจิตวิทยามนุษยศาสตร์กับแนวคิดจากแหล่งอื่น ๆ ได้เป็นแนวปฏิบัติที่เอื้อต่อการเรียนแบบประสบการณ์คือ

(๑) การให้นักเรียนมีโอกาสเลือกลักษณะการเรียนที่กว้างขวางกว่าเดิม นักเรียนควรเป็นผู้เลือกว่าจะเรียนแบบ “ห้องเรียนอิสระ” หรือแบบเดิม

(๒) การใช้สัญญาการเรียนระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อลดความกังวลของครูและนักเรียนที่ไม่คุ้นเคยกับการมอบความรับผิดชอบการเรียนให้นักเรียน

(๓) การฝึกการเรียนแบบสืบสวนหรือแบบค้นพบเพื่อเน้น “วิธีเรียน” มากกว่า “เนื้อหา”

(๔) การใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงมากขึ้น

(๕) การฝึกให้เป็นคนมีความรู้สึกไว เพื่อให้รู้จักตนเองมากขึ้น ในฐานะความเป็นมนุษย์

(๖) การจัดขนาดกลุ่มที่เหมาะสมแก่การเรียน กลุ่มย่อยที่มีขนาด ๗-๑๐ คน จะทำให้ทุกคนได้ร่วมอภิปรายเต็มที่

(๗) การใช้บทเรียนโปรแกรมในบางกรณีที่ขาดเครื่องมือขาดสารสนเทศที่จำเป็นต้องนำไปใช้แก้ปัญหาที่ประสบอยู่ ความยืดหยุ่นของการสอนแบบโปรแกรมจะมีคุณค่าสูงยิ่ง แต่ทั้งนี้ให้ระวังการนำมาใช้อย่างขาดการวิเคราะห์จำแนก เช่น ใช้แทนการคิด เป็นต้น

ทัศนะของ Rogers เกี่ยวกับการศึกษาค่อนข้างชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ แนวทางที่เขาให้ไว้มีลักษณะเป็นการจัดแบบ “ห้องเรียนเปิด” หรือเป็นการศึกษาเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ Rogers พยายามจะสื่อกับครูคือ การให้เสรีภาพในการเรียน จะเป็นการปูพื้นฐานทางด้านอารมณ์ให้นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะสำรวจสิ่งที่มีความหมายและใช้ความพยายามต่อสิ่งนั้นมากกว่าปกติ

อาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการศึกษาเล่าเรียนจะเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้คือ หลักสูตร วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนที่จะสั่งสอนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความพึงพอใจ มีความรักและความกระตือรือร้นในการเรียน โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของครู มีการยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนที่กระทำความดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า การสร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ที่เหมาะสมน่าอยู่ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาทุกข์ร้อน ปัจจัยความพึงพอใจนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ Maslow (๑๙๗๐, อ้างถึงใน วิไล รัตนพลที, ๒๕๔๘, หน้า ๓๔ – ๓๕ เป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง โดยตั้งอยู่บนสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนี้

๑. ลักษณะความต้องการของมนุษย์ ได้แก่

๑.๑. ความต้องการของมนุษย์เป็นไปตามลำดับขั้นความสำคัญ โดยเริ่มระดับความต้องการขั้นสูงสุด

๑.๒ มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ เมื่อความต้องการอย่างหนึ่ง ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะมีความต้องการสิ่งใหม่เข้ามาแทนที่

๑.๓ เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่จูงใจให้เกิดพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น แต่จะมีความต้องการในระดับสูงเข้ามาแทน และเป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมนั้น

๑.๔ ความต้องการที่เกิดขึ้น อาศัยซึ่งกันและกัน มีลักษณะควบคู่ คือ เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดสิ้นไป ก็จะมีความต้องการอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นมา

๒. ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี ๕ ระดับ ได้แก่

๒.๑ ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการ อาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคน ยังไม่ได้รับการตอบสนอง

๒.๒ ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคง ปลอดภัย ในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

๒.๓ ความต้องการทางสังคม ได้แก่ ความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

๒.๔ ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องหรือมีชื่อเสียง เป็นความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

๒.๕ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิตเป็นความต้องการระดับสูงของมนุษย์ ส่วนมากเป็นการนึกอยากจะเป็น อยากจะได้ ตามความคิดของตัวเอง แต่ไม่สามารถแสวงหาได้

Thorndike (อ้างถึงใน อุบลรัตน์ เฟิงสเถิตย์, ๒๕๔๕, หน้า ๑๖๓ - ๑๖๔) ได้สรุปกฎเบื้องต้นในการเรียนรู้ไว้ดังนี้

๑. กฎแห่งความพร้อม ความพร้อม คือลักษณะที่เป็นแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมในลักษณะต่างๆ ความพร้อมนั้นประกอบด้วยความพร้อมที่เกิดจากวุฒิภาวะ เช่น ความเจริญงอกงามทางด้านร่างกาย เป็นต้น และความพร้อมอีกลักษณะหนึ่งนั่นคือ ความพร้อมที่เกิดจากการฝึกหัด เช่น มีความสนใจและอยากทำงานบางอย่าง เพราะเคยประสบความสำเร็จมาก่อน หรือมีความพร้อมที่จะเรียนหนังสือ เป็นต้น

กฎแห่งความพร้อมมีลักษณะที่สำคัญ คือ

๑.๑ เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน และมีการลงมือเรียนแล้ว จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ และมักจะไม่เปลี่ยนการกระทำนั้น

๑.๒ เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน แต่ไม่มีโอกาสได้เรียน ย่อมทำให้เกิดความไม่พึงพอใจได้

๑.๓ เมื่อผู้เรียนมีความไม่พร้อมที่จะเรียน แต่ถูกบังคับให้เรียน ย่อมก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจได้เช่นกัน

๒ กฎแห่งผล (law of effect) ประกอบด้วย

๒.๑ ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดี ถ้าผลการเรียนนั้นทำให้ผู้เรียนมีความพอใจ เพราะผู้เรียนมีการตอบสนองต่อสิ่งที่ตนมีความพึงพอใจ

๒.๒ ผู้เรียนจะเลวลง ถ้าผลการเรียนนั้นทำให้ผู้เรียนไม่พอใจ เพราะผู้เรียนมักจะไม่นิยมเรียนรู้ในสิ่งที่ตนไม่พอใจ หรือผู้เรียนจะพยายามหลีกเลี่ยงต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พอใจ

๒.๓ เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ หรือกล่าวได้อีกลักษณะหนึ่งว่าได้รับรางวัล จะทำให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพพอใจจะไม่มีการหลีกเลี่ยง แต่เมื่อต้องเผชิญกับสภาพการณ์ที่ทำให้ตนไม่พอใจหรือได้รับการลงโทษ มีความรำคาญใจ จะทำให้ผู้เรียนไม่ปรารถนาที่จะคงสภาพนั้นไว้ อาจจะพยายามกระทำให้สภาพดังกล่าวสิ้นสุดโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

สรุปได้ว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ เสรีภาพในการเรียน ที่นักเรียนมีโอกาส มีอิสระที่จะเลือกเรียนด้วยตนเอง เพราะถ้าเกิดความพึงพอใจก็จะทำให้คนมีการพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม

๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

๔.๑ งานวิจัยในประเทศ

สำรอง บุตรโท (๒๕๔๓, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยผลการสอนหลักสูตร เรื่องทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ ด้วยวิธีสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการในด้าน ความรู้ในหลักสูตร พฤติกรรมการปฏิบัติตามหลักสูตร ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับพฤติกรรมการปฏิบัติตามหลักสูตร และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านพับ และโรงเรียนบ้านก่อ จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๒ จำนวน ๒๐ คน ได้มาโดยการเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนด้วยวิธีสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ แบบทดสอบความรู้หลักสูตร แบบประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติตามหลักสูตร เรื่องทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความรู้และพฤติกรรมการปฏิบัติตามหลักสูตรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ความรู้กับพฤติกรรมการปฏิบัติตามหลักสูตรมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๗๗

และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยวิธีสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการอยู่ในระดับมากที่สุด

ประยง ชนางกลาง (๒๕๔๖, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชนิดมีข้อมูลป้อนกลับแบบข้อความที่มี การเคลื่อนไหวกับแบบข้อความที่มีเสียงบรรยายประกอบ ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชนิดมีข้อมูลป้อนกลับ แบบข้อความที่มีการเคลื่อนไหว และแบบข้อความที่มีเสียงบรรยายประกอบมีประสิทธิภาพ ๘๐/๘๐ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชนิดมีข้อมูลป้อนกลับ แบบข้อความที่มีการเคลื่อนไหว และแบบข้อความที่มีเสียงบรรยายประกอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชนิดมีข้อมูลป้อนกลับ แบบข้อความที่มีการเคลื่อนไหว และแบบข้อความที่มีเสียงบรรยายประกอบ ในวิชาสังคมศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วาสนา จันทอรุโร (๒๕๔๖ , บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ต่อวิชาการงานและอาชีพโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า

- (๑) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก
- (๒) นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยที่นักเรียนชายมีความพึงพอใจมากกว่านักเรียนหญิง
- (๓) นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพโดยรวมและรายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
- (๔) นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ และภูมิลำเนาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพโดยรวมและรายได้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- (๕) นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพ ด้านวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ทองดี ปัญญาวิโร (๒๕๔๗, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจการสอนของครูพระช่วยสอน วิชาพุทธศาสนาตามทรรศนะของนักเรียนระดับประถม ศึกษา โรงเรียน วัดเทพธิดา เขตบางกะปิ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสภาพของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนในโรงเรียนวัดเทพธิดา ปีการศึกษา ๒๕๔๖ จำนวน ๒๖๙ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนผู้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๒ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓ สำหรับระดับผลการเรียนวิชาพุทธศาสนาในภาคเรียนที่ผ่านมา มีเกรดเฉลี่ย ๓ คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐ และเกรดเฉลี่ยรวมของทุกวิชา ๒.๐๐ – ๓.๐๐ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓ นักเรียนมีความพึงพอใจการสอนของครูพระช่วยสอนวิชาพุทธศาสนา ในภาพรวมและรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยอันดับแรก ๒ ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของครูพระช่วยสอน และด้านเนื้อหาวิชาพุทธศาสนา รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดสภาพการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันและมีเกรดเฉลี่ยรวมของทุกวิชาต่างกันมีความพึงพอใจการสอนของครูพระช่วยสอนวิชาพุทธศาสนาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันและนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนวิชาพุทธศาสนาในภาค

เรียนที่ผ่านมามีความพึงพอใจการสอนของครูพระช่วยสอนวิชาพระพุทธศาสนาในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ศรีสุตา ยะโสธร (๒๕๔๗, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของการใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง เรื่องผลกระทบของการใช้สารเคมีทางการเกษตรในนาข้าวที่มีต่อระบบนิเวศ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยได้มีการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยตนเอง ตามเกณฑ์ ๘๕/๘๕ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๖ โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๒ ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมที่เรียนจากการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยตนเอง เรื่องผลกระทบของการใช้สารเคมีทางการเกษตรในนาข้าวที่มีต่อระบบนิเวศ เท่ากับ ๘๖.๘๐/๘๕.๕๖ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ๘๕/๘๕ ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และนักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจของการใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง หลังทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

พัลลภ คงนุรัตน์ (๒๕๔๗, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย เรื่องโจทย์ปัญหาการบวก ลบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๖ โรงเรียนสายน้ำทิพย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๒ ห้องเรียน ห้องเรียนละ ๓๙ คน ซึ่งได้มากโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความพึงพอใจในการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

วิไล รัตนพลที (๒๕๔๘, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจก่อนเรียนและหลังเรียน ในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ โรงเรียนอัสสัมชัญ เขตบางรัก กรุงเทพฯ จำนวน ๑ ห้องเรียน นักเรียน ๕๐ คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน หลังจากที่ได้รับกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๑ และระดับความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ผ่องพรรณ ศรีสมหวัง (๒๕๔๘, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษารวบรวมแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต สารสนเทศศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือเว็บไซต์สารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย และนักเรียนโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต พร้อมกับคู่มือแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต เรื่องสถาบันการเงินให้นักเรียนทำการศึกษาเรียนรู้ จำนวน ๓ กิจกรรม และเมื่อนักเรียนศึกษาครบทั้ง ๓ กิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๐ ชุด และได้รับกลับมา ๓๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าในการศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ตในสารสนเทศศาสตร์ ผู้วิจัยค้นพบมีจำนวนทั้งหมด ๒๑๐ เว็บไซต์ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ตพบว่า ด้านการเข้าถึงข้อมูล

นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านเวลาและสถานที่นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และด้านแหล่งเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

พิทยา โพธิ์ทอง (๒๕๔๙, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจทางการเรียน เรื่องมาสร้างโลกสี่เหลี่ยมกันเถอะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่เรียนโดยใช้เกมและเพลงประกอบการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๖ วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี จำนวน ๔๐ คน สอนโดยใช้เกมและเพลงประกอบการสอน ใช้เวลาในการทดลอง ๙ คาบ คาบละ ๕๐ นาที ใช้เนื้อหาเรื่องมาสร้างโลกสี่เหลี่ยมกันเถอะ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาสร้างโลกสี่เหลี่ยมกันเถอะ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมและเพลงประกอบการสอน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมและเพลงประกอบการสอนเรื่องมาสร้างโลกสี่เหลี่ยมกันเถอะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักเรียนมีความพึงพอใจทางการเรียนต่อรูปแบบการสอนโดยใช้เกมและเพลงประกอบการสอนอยู่ในระดับพึงพอใจ

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยสื่อเทคนิควิธีการสอนในรูปแบบต่างๆ ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ ซึ่งความพึงพอใจในการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถพัฒนาทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำขั้นตอนในการสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณของ เพ็ญพิศุทธิ์ เนคมานุรักษ์ ซึ่งเป็นวิธีการที่นักการศึกษาให้การยอมรับและใช้เป็นแนวทางพัฒนาทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการปฏิบัติ ทำให้สามารถกำหนดระยะเวลาและวิธีการทำงานที่แน่นอนได้ดีมี ๓ ขั้นตอนคือ ขั้นที่ ๑ ขั้นเสนองานหรือสถานการณ์ ขั้นที่ ๒ ขั้นการฝึกความสามารถในการคิดประกอบด้วย ๓ กิจกรรม ๑) กิจกรรมฝึกคิดเป็นรายบุคคล ๒) กิจกรรมฝึกคิดในกลุ่มย่อย ๓) กิจกรรมเสนอผลการคิด และขั้นที่ ๓ ขั้นประเมินกระบวนการคิด

บทที่ ๓ การดำเนินงานของโครงการ

ปีการศึกษา ๒๕๖๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ประกาศพันธะสัญญาข้อตกลงให้เป็นปีแห่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

เพื่อให้เป็นไปตามแผนนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการดำเนินงานระบบดูแลนักเรียน ดังนั้น โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา จึงได้จัด “ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖” ขึ้น เพื่อให้ทางโรงเรียนได้ประสานความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้านและโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป โดยมีหลักการดำเนินงานดังนี้

๑. ประชุมปฏิบัติการเพื่อเตรียมการ

วางแผนดำเนินงาน / เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ	เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๖
ศึกษา / กำหนดปฏิทินดำเนินงาน	เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๖
ดำเนินโครงการตามปฏิทินที่กำหนดไว้	เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๖
ประเมินผลการดำเนินการ	เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๖
สรุปและรายงานผลการดำเนินงาน	เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๖

๒. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ประกอบด้วย

คณะผู้บริหารโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา
คณะครู และบุคลากรโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา
สภานักเรียนโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา

๓. เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ครั้งที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖” ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๖ มีดังนี้

๑. แบบบันทึกข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล
๒. แบบคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล
๓. แบบรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคล
๔. แบบลงทะเบียนผู้ปกครองนักเรียน
๕. รายงานการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน
๖. บันทึกข้อความความคิดเห็นในการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ นำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากจำนวนผู้ปกครองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนหาร้อยละ (Percentage)

๔.๒ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) เป็นแบบตอบคำถามปลายเปิด และแบบประเมินระดับความพึงพอใจ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจ ดังนี้

- ๕ ระดับเห็นด้วย มากที่สุด
- ๔ ระดับเห็นด้วย มาก

๓ ระดับเห็นด้วย ปานกลาง

๒ ระดับเห็นด้วย น้อย

๑ ระดับเห็นด้วย น้อยที่สุด

การสรุปผลการประเมิน เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อแล้ว นำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล ซึ่งมีการแปลผลตามระดับค่าเฉลี่ยจากอันตรภาคชั้น ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
๔.๕๑ - ๕.๐๐	หมายความว่า เห็นด้วยมากที่สุด
๓.๕๑ - ๔.๕๐	หมายความว่า เห็นด้วยมาก
๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง
๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายความว่า เห็นด้วยน้อย
๑.๐๐ - ๑.๕๐	หมายความว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

๕. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๕.๑ ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (สมบัติ ท้ายเรือคำ, ๒๕๕๖)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

๕.๒ ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (สมบัติ ท้ายเรือคำ, ๒๕๕๖)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

๕.๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (สมบัติ ท้ายเรือคำ, ๒๕๕๖)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินงานการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ สามารถเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๑. จำนวนผู้ปกครองที่เข้าร่วมการประชุม

จำนวนผู้ปกครองนักเรียนที่เข้าร่วมการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ ปรากฏผลดังตาราง ๑

ตาราง ๑ แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองนักเรียน ที่เข้าร่วมการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)

รายการ	เพศ		การเข้าร่วมการประชุม		
	ชาย	หญิง	มา	ไม่มา	รวม
ผู้ปกครอง	๙๓๐	๑,๐๙๕	๑,๐๕๓	๙๗๒	๒,๐๒๕
คิดเป็นร้อยละ	๔๕.๒๙	๕๔.๗๐	๕๒.๐๒	๔๗.๙๗	๑๐๐

จากตาราง ๑ พบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่เข้าร่วมการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ครั้งนี้ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และจำนวนผู้ปกครองนักเรียนที่มาเข้าร่วมประชุมฯ คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐๒ และไม่เข้าร่วมประชุมฯ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๗

๓. ความพึงพอใจเกี่ยวกับการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

ความคิดเห็นในการเข้าร่วมการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ ปรากฏผลดังตาราง ๒

ตาราง ๒ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. สถานที่จัดกิจกรรม	๓.๑๑	๐.๕๗	มาก
2. ระยะเวลาของกิจกรรมในหอประชุม	๓.๐๓	๐.๖๔	มาก
3. ระยะเวลาของกิจกรรมพบครูที่ปรึกษา	๓.๔๘	๐.๗๐	ดีมาก
4. การต้อนรับและการให้คำแนะนำของคณะครู	๓.๕๑	๐.๖๔	ดีมาก
5. ประโยชน์ที่เกิดจากการเข้าร่วมประชุม	๓.๔๐	๐.๕๐	ดีมาก
6. การให้บริการของครูที่ปรึกษา	๓.๔๘	๐.๗๐	ดีมาก
7. ความเข้าใจและสาระที่ได้รับจากการประชุม	๓.๔๐	๐.๕๐	ดีมาก
8. ท่านได้ทราบข้อมูลและพฤติกรรมนักเรียน	๓.๔๘	๐.๗๐	ดีมาก
9. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครอง	๓.๕๑	๐.๖๔	ดีมาก

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
10. ในการจัดประชุมครั้งต่อไปในภาคเรียนหน้าท่าน คิดว่าจะมาร่วมประชุมอีก	๓.๔๘	๐.๗๐	ดีมาก
รวม	๓.๓๑	๐.๔๓	ดีมาก

จากตาราง ๒ พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการประชุมผู้ปกครอง
ชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖
พบว่า มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก ($\bar{X} = ๓.๓๑, S.D. = ๐.๔๓$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า ข้อที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความพอใจในรูปแบบและวิธีการจัดการประชุม ($\bar{X} =$
 $๓.๕๑, S.D. = ๐.๖๔$) อยู่ในระดับดีมาก ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ความเหมาะสมของวันและ
เวลาประชุม ($\bar{X} = ๓.๐๓, S.D. = ๐.๖๔$) ซึ่งอยู่ในระดับดี

๒. ข้อเสนอแนะในการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๑ - ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ สามารถแบ่งการเสนอแนะออกเป็น ๒ กลุ่มคือ
๒.๑ สิ่งที่ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๖๖ มีดังนี้

- ๑) อยากให้โรงเรียนเอาใจใส่การเรียนของนักเรียน
- ๒) ถ้ามีปัญหาทางการเรียนของนักเรียนอยากให้ครูติดต่อกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด
- ๓) อยากให้โรงเรียนพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น

๒.๒ ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการประชุมหรือประสานงานกับผู้ปกครอง

- ๑) การประชุมแบบนี้ดีมาก เพราะจะได้รับข้อมูลความประพฤติของนักเรียนในขณะที่อยู่ใน
โรงเรียน
- ๒) อยากให้โรงเรียนช่วยดูแลและเข้มงวดกับเด็กให้มากขึ้น
- ๓) อยากให้โรงเรียนมีมาตรการทำโทษเด็กบ้าง
- ๔) ถ้ามีเอกสารหรือหนังสือถึงผู้ปกครองช่วยแจ้งผู้ปกครองโดยตรง ไม่ควรฝากเอกสารไปกับเด็ก
เพราะอาจไม่ถึงมือผู้ปกครอง
- ๕) ครูสามารถติดต่อกับผู้ปกครองได้ทุกเมื่อ

บทที่ ๕

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑- ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ สามารถสรุปผล ได้ดังนี้

๑. สรุปผลการดำเนินงานการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)

๑.๑. จำนวนผู้ปกครองนักเรียนที่เข้าร่วมการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

จำนวนนักเรียน ทั้งหมด จำนวน ๒,๐๒๕ คน

ผู้ปกครอง - มาเข้าร่วมการประชุมฯ จำนวน ๑,๐๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐๒

- ไม่มาเข้าร่วมการประชุมฯ จำนวน ๙๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๗

๑.๒ ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ พบว่า มีความระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความพอใจในรูปแบบและวิธีการจัดการประชุม, ระยะเวลาของกิจกรรมพบครูที่ปรึกษา และประโยชน์ในการเข้าร่วมประชุม ตามลำดับ

๑.๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ สามารถแบ่งการเสนอแนะออกเป็น ๒ กลุ่มคือ

๑.๓.๑ สิ่งที่ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๖๖ มีดังนี้

๑) อยากให้โรงเรียนเอาใจใส่การเรียนของนักเรียน

๒) ถ้ามีปัญหาทางการเรียนของนักเรียนอยากให้ครูติดต่อกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด

๓) อยากให้โรงเรียนพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น

๑.๓.๒ ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการประชุมหรือประสานงานกับผู้ปกครอง

๑) การประชุมแบบนี้ดีมาก เพราะจะได้รับข้อมูลความประพฤติของนักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียน

๒) อยากให้โรงเรียนช่วยดูแลและเข้มงวดกับเด็กให้มากขึ้น

๓) อยากให้โรงเรียนมีมาตรการทำโทษเด็กบ้าง

๔) ถ้ามีเอกสารหรือหนังสือถึงผู้ปกครองช่วยแจ้งผู้ปกครองโดยตรง ไม่ควรฝากเอกสารไปกับเด็ก เพราะอาจไม่ถึงมือผู้ปกครอง

๕) ครูสามารถติดต่อกับผู้ปกครองได้ทุกเมื่อ

๒. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการต่อไป

๒.๑ มีการประชาสัมพันธ์การจัดการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้ปกครองจะได้เตรียมการในการมาเข้าร่วมการประชุมอย่างพร้อมเพรียงมากขึ้น

๒.๒ เพิ่มงบประมาณในการดำเนินงาน โดยอาจจัดให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมระดมสมอง หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะได้มีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น

๒.๓ ควรมีหนังสือนัดผู้ปกครองนักเรียนตั้งแต่นั้น ๆ หรือประชาสัมพันธ์ที่บ้านผู้ใหญ่นักเรียนให้ทราบล่วงหน้า เพราะผู้ปกครองนักเรียนจะได้เตรียมการในการจัดแบ่งเวลาให้ถูกต้อง ในการมาร่วมการประชุมทุกครั้ง

๒.๔ ควรแจ้งนักเรียนให้ทราบด้วย เพราะจะได้ไปแจ้งผู้ปกครองและเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้ทราบความผิดของตนเอง ซึ่งต่อไปนักเรียนอาจจะไม่ทำผิดอีก

๒.๕ ควรให้นักเรียนอยู่ร่วมการประชุมด้วย หรือมีกิจกรรมให้ผู้ปกครองและเด็กทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง

ฉบับที่ 4/2566 วันที่ 22 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2566

ประชุมผู้ปกครองนักเรียน ครั้งที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

วันที่ 20-21 พฤษภาคม 2566 โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา จัดประชุมผู้ปกครอง ครั้งที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ณ อาคาร 39 ปี โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา นำโดย ดร.ประจักษ์ เข็มไคร ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นประธาน กล่าวต้อนรับผู้ปกครองนักเรียน พร้อมคณะผู้บริหารและคณะครู ร่วมพบปะผู้ปกครอง ซึ่งในวันที่ 20 พฤษภาคม เป็นการประชุมผู้ปกครองนักเรียน ชั้น ม.1, ม.4 และในวันที่ 21 พฤษภาคม 2566 เป็นการประชุมผู้ปกครองนักเรียน ชั้น ม.2, ม.3, ม.5, ม.6 เพื่อชี้แจงนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจให้เป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน ตลอดจนเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

@sps.ict

การประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา วันที่ 2 มิถุนายน 2566 ณ ห้องประชุมราชพฤกษ์

โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษาได้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ณ ห้องประชุมราชพฤกษ์
โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

1.	ผศ.ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์	ประธานกรรมการ
2.	นางสาวลออ สวัสดิ์	กรรมการที่ เป็นผู้แทนผู้ปกครอง
3.	ส.ต.ต.สนธยา ธงอาษา	กรรมการที่ เป็นผู้แทนครู
4.	นางสาวอัญชลี อิทธิสมบัติ	กรรมการที่ เป็นผู้แทนองค์กรชุมชน
5.	นายจำเนียร วงศ์ภาพสินธุ์	กรรมการที่ เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6.	นางธัญทิพย์ เนติ	กรรมการที่ เป็นผู้แทนศิษย์เก่า
7.	พระครูสกลกิตติโสภณ	กรรมการที่ เป็นผู้แทนพระภิกษุสงฆ์
8.	พระครูกิตติธรรมนิวิฐ	กรรมการที่ เป็นผู้แทนพระภิกษุสงฆ์
9.	รศ.ดร.ไชยา ภาวะบุตร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
10.	นายอัศววัฒน์ เอื้อกุลรวาวรัตน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
11.	นายเชวงศักดิ์ เมืองรี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
12.	ผศ.ดร.สิทธิชัย สะทะโชติ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
13.	นางสมบุรณ์ บุญสุระ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
14.	นายสุวิทย์ พิมพ์มีลาย	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
15.	นายประจักษ์ เข้มไคร	กรรมการและเลขานุการ (ผู้อำนวยการโรงเรียน)

โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้าร่วมประชุมดังนี้

- คณะกรรมการจากโรงเรียนอื่นร่วมประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มในตำแหน่ง ครูผู้ช่วย ณ ห้องประชุมพระธาตุตุม โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด สกลนคร

วันที่ 5 กรกฎาคม 2566 ประเมินการเตรียมความพร้อม และพัฒนาอย่างเข้มตำแหน่ง ครูผู้ช่วย รอบที่ 3 จำนวน 2 ราย

1.1 นายกীরติ รัตนภาสุร ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย สาขาวิชาคณิตศาสตร์

คณะกรรมการประเมิน ประกอบด้วย

นายประจักษ์ เข้มไคร ผู้อำนวยการโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา ประธานกรรมการ

นางสาวเปรมวดี จักขุมาตย์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กรรมการ

นายฉัตรชัย ศรีนัครินทร์ ครูชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ กรรมการ

1.2 นางสาวพัชรินทร์ มุ่งภูเขียว ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย สาขาวิชาสังคมศึกษา

คณะกรรมการประเมิน ประกอบด้วย

นายประจักษ์ เข้มไคร ผู้อำนวยการโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา ประธานกรรมการ

นางสาวเปรมวดี จักขุมาตย์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กรรมการ

นางสิริลักษณ์ แว่นเรืองรอง ครูชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาสังคมศึกษา กรรมการประเมิน

การประชุมการเตรียมความพร้อม และพัฒนาอย่างเข้มตำแหน่ง ครูผู้ช่วย รอบที่ 1 จำนวน 2 ราย

2.1 นางสาวจิราภรณ์ พลศรีเมือง ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย สาขาการสอนภาษาจีน

คณะกรรมการประเมิน ประกอบด้วย

นายประจักษ์ เข้มไคร ผู้อำนวยการโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา ประธานกรรมการ

นายยงค์ยุทธ เชื้อนขันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล กรรมการ

นางวรัตดา ศรีนัครินทร์ ครูชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กรรมการ

2.1 นายธวัชชัย ทองวงษา ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย สาขาพลศึกษา

คณะกรรมการประเมิน ประกอบด้วย

นายประจักษ์ เข้มไคร ผู้อำนวยการโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา ประธานกรรมการ

นายยงค์ยุทธ เชื้อนขันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล กรรมการ

นางสมคิด กองจันทร์ดี ครูชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาพลศึกษา กรรมการ

ซึ่งผลการดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยดี คณะกรรมการได้ให้คำแนะนำสำหรับครูผู้ช่วยเพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาทั้งในด้านวิชาชีพ และการประเมินในครั้งต่อไป เป็นอย่างดี

โรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา

271 ถ.ไอ.ที.ยู. ต.ธาตุเชิงชุม อ.เมืองสกลนคร จ.สกลนคร 47000

0-4272-8195

www.sps.ac.th

@sps.ict